

4
Klippemulen 4

TØNSBERG 22.11-87.

Nå er det jul igjen, hadde jeg nær sagt. Men det er ikke langt unna!

Det er noe lenge siden sist, og det har igjen sine naturlige årsaker. Jeg har jo tidligere antydnet at jeg har skiftet beite. Nå som selvstendig næringsdrivende, og det merarbeidet det medfører. Særlig nå i starten er det jo et sant stress, så jeg må be dere være litt overbærende i disse tider, det kommer nok roligere perioder også, slik at adrenalinnet kan finne roen.

Jeg må få be de av dere som kjenner noen som vil ha litt reklame på SKY-channels tekst TV om å ta kontakt med meg. Prisen for en helside er satt til kr. 5000.- for et helt år. Dette er meget billig og jeg vet i dag ikke hvor lenge vi er i stand til å holde den prisen. For de av dere som vil selge annonser for dette forum, vil få 15% av salget i provisjonslønn. Ring meg for mer informasjon.

Klippene taler også denne gang mest for seg selv, jeg vil bare få si at vår gamle venn K.Stenødegård i NIVFO har slått til i et klipp denne gangen. Han får som dere ser svar fra to som ikke svelger hans beklyngede ord sånn uten videre, les selv.

Videre har jeg fått henvendelse fra CUFOS, som nå heter J.Allen Hynek Center For UFO Studies. De er interessert i utveksling av tidsskrifter. Hørte du det Mentz? Hvordan går det med Newsletteret? Jeg vet at det er tregt med materiell og oversettelser og at det ikke er rare reaksjonen fra andre heller. Men dette ER meget viktig, å få fart i Newsletteret, det MÅ vi forstå alle sammen. Vi kan jo ikke like godt sende "UFO", de vil jo ikke forstå det døyt. Er det noen av dere andre som kan tenke seg å gi Mentz en håndsrekning med dette???? Ring Mentz for nærmere beskjed...:05-231759.

Og kom ikke å si at dere har for meget å gjøre, for dere får tid til akkurat det dere vil, dermed basta. Hva skal jeg selv si som har opptil flere jobber for tiden? Nei, ta dere sammen godtfolk, vi har nok å gjøre og vi holder på å skli litt ut. Tidsskriftet kommer nemlig til å bli forsinket nok en gang. Og nok en gang er de samme personene som får grovarbeidet (les; hastverksarbeidet) Ennå har vi ikke fått nok stoff, vi kan nemlig ikke gi ut et tidsskrift som til største delen består av direkte oversettelser av et annet blad. Vi MÅ nemlig greie å lage endel egenprodusert stoff.

Nok harme.

En melding fra Einar Urdal i sør forteller at han har stått oppsatt i katalogen i et par år nå, og takk for det. Hva med dere andre som jeg gjentatte ganger har bedt om å få svar fra? Gidder dere ikke engang å løfte en finger for å si fra om dere står i katalogen en gang? Fy! Opp med farten.

Jeg sendte en kopi av et brev til noen av dere for en stund siden. Det gjaldt en Frode G. Olsen i Trondheim. Han viser stor interesse for UFO-saken og kan vise seg å bli en verdifull støttespiller etter hvert. Har de av dere svart denne fyren?

Fra Finn Kalvik har jeg mottatt et bilde med beskjed om at han, Mentz og Jan Geir Hansen (som fremdeles ikke har betalt Leif's bok, kan du riste disse kronene ut av fyren, Finn?) har vært en tur på Espevær. Dere husker stedet i havgapet som har markert seg en merkelig ring siden 1976. Den er fremdeles godt synlig, årene til tross. Håper dere kan se den på kopien.

Det ble mye edder og galde denne gangen, men det får dere være overbærende med. La meg få avslutte med en noe for dere morsommere episode.

Sist helg, den 14. hadde Komitéen julebord her i Tønsberg. Det gikk jo meget bra fikk jeg forståelsen av. Alle spiste, fuktet og koste seg synlig. Alle 12 fikk tilogmed overnattet uten synlige besværligheter. En campingvogn var nemlig innlånt for anledningen.

På mandagsmorgenen skulle denne plutselig til Sørlandet i en fykomfei, og da var det bare å sette igang. Med skureklut og vann osv. Så skulle doningen snus. Det minte ikke så lite om snuingen av Aleksander Kielland i sin tid, med den lille forskjellen at forsøket ikke ble oppgitt underveis og senket i dypet, noe som kanskje hadde vært det beste?

Etter mye om og men for å få monstret ut av hagen, ble den rygget mot en stolpe under selve snuingen. Her var det viktig å komme så nært som mulig da vitsen var å få den på så rett kjøl som mulig i framkjøringen. Men akk, disse telemontørene, hvorfor kunne de i sin tid ikke ha brukt klatresko som andre fornuftige montører? Neida, her var det selvfølgelig brukt klatrekroker. Dere vet de som vokser ut av stolpene med javne mellomrom. Da jeg merket det lille dunket som fortalte meg at stolpen var nådd kjørte jeg igjen framover.

Stor var imidlertid oversakelsen etterpå da jeg tok en tur bakom for å kontrollere, og fant dobbeltvinduet knust. Æsj! Ikke bare det, men de har jo selvfølgelig sluttet og lage denne typen vogn, så her ruller kronene. Prisen? Jo den vil ligge oppunder 2.000 kroner. MER enn hele julebordet kostet. Dobbelt Æsj!

Vi ses i Fremmedlegionen. Ha det godt. Hilsen O-G.

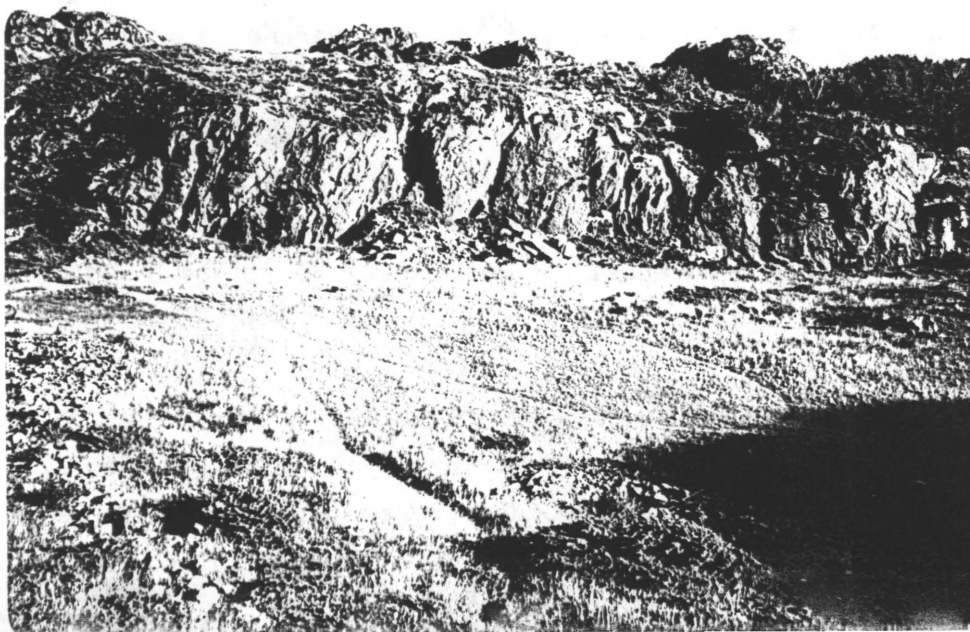
12.

Aldri hadde vi trodd at vårt land var så proppfullt av ekle stedsnavn.

Sverre Herdal i Kongsvinger kan fortelle at han i 1930 fikk i oppdrag å stikke ut en orienteringsløype for kvinner i et skandinavisk løp i regi av Kongsvinger Idrettsforening.

— Jeg stakk ut en løype med følgende poster: Pikerud — Kuserud — Tafitrud, skriver Herdal.

— Hver høst er jeg så heldig å få være med Westye Egeberg på elgjakt. Han bor på Pissut i Kongsvinger. Jaktlaget heter «Pissut jakt- og avholdslag», kan han fortelle.

Moderne overtro - et magert fremtidshåp!

Hangen til det «paranormale» har fått et sterkt oppsving i den senere tid. Mystiske og okkulte forestillinger har gode dager. Bøker som bakker opp fornuftsstridige påstander med falske beviser blir revet bort. Astrologer kan avdekke dine karakteregenskaper ut fra himmellegemenes posisjoner på det tidspunkt da du ble født. Numerologer kan fortelle deg lignende historier basert på tall assosiert med bokstavene i navnet ditt. Andre vil kunne lese din fremtid i håndflaten din, eller i en tekopp. Noen finner åndelige dimensjoner i kvantemekanikken, du tilbys åndelig kirurgi og husmødre kan presentere ny revuloserende kunnskap mottatt direkte fra kosmos. Det er ikke lenger nødvendig å foreta de lange reisene gjennom rommet i flygende tallerkener for å komme med advarende pekefinger.

Mange vifter bort alt dette som en mengde harmløst vås. Hva er galt ved å ta med denne formen for fantasi i vår underholdning? Vel, én grunn til bekymring er at for enkelte mennesker kan dette være mer enn underholdning. Det blir en besettelse, sogar en form for tyranni i deres liv.

Det er grunn til å forbause seg storlig over tro på det paranormale. Der finnes ingen beviser som er verd å nevne, og de troende er høyst uenige innbyrdes om trosformene. Mens en mengde skeptikere helliger en stor del av sin energi til den sunne oppgaven å «tilbakevise» påstander fra herskarene av «synske», kreasjonister, og «psykiske», har heller lite vært gjort når det gjelder den interessante oppgaven å forstå den underliggende trossstruktur hos det paranormale. Det er greit å understreke at en bestemt tro er tiltrekkende fordi den gir behag, fastsetter ens posisjon som en av de utvalgte blant mengden av fordemte, eller at det ikke er enkelt å forlate den etter å ha kastet bort såpass mye intellektuell og emosjonell investering her i livet.

Det er også verd å merke seg at en måte å oppfatte verden på

kanskje ikke har noen grunn i det hele tatt, men likevel hjelper mennesker til å få fornuft ut av livet. Et trossystem kan være ganske personlig tiltrekkende, selv om det er ubrukelig til å forklare hva som skjer i verden. Den sterke menneskelige tilbøyelighet til å akseptere irrasjonelle påstander er ikke et resultat av sterke pervertiteter. Det er en patologisk manifestasjon av akkurat de samme evnene som setter oss i stand til å skape våre mest verdifulle og grundige innsikter om verden. Dette er grunnen til at det er viktig å forstå strukturen (og metodologiene) hos patologiske trossystemer, og finne ut hva disse har til felles med sine mer disiplinerte og systematiske motstykker.

Det er en markant forskjell mellom de ulike måtene å se verden på: Det skeptiske, rasjonelle syn og den måten som er karakteristisk for «psykiske» og andre venner av det paranormale. Alle har vanskelig for å akseptere uorden, og noen ganger synes vi at verden kan være gunstig ordnet i pakt med våre modeller. Men andre ganger blir våre best lagte planer gjort til skamme av uhell og uforutsette innslag; ukontrollerbare og uforutsigelige faktorer som stadig forstyrrer den organisasjon og orden som vi forsøker å tillegge våre omgivelser. Verden motstår våre forsøk på å strukturere den på en systematisk måte.

Men den måten tilhengerne av det paranormale gir mening til verden er svært forskjellig. Hvor realisten ser kaos og uhell, ser de skjult kontinuitet og mønstre. I dette ligger den grunnleggende forskjellen i verdenssyn.

«Psykiske» personer er prisgitt den troen at der finnes utenomfysiske veier som det som skjer i verden er relatert til, at der er skjulte meninger som kan avsløres gjennom teknikker og metoder som bryter grensene for empirisk vitenskap. Denne troen er en a priori metafysisk antakelse for å strukturere opplevelsen av verden, og det er ved å klynge seg urokelig til denne trosartikkelen

at det paranormales supportere utvikler deres ofte absurde påstander om verden.

En må anta at paranormal trossstruktur - i likhet med empirisk vitenskap - deler uviljen mot uorden, et ønske om å finne en skjult underliggende forbindelse mellom adskilte hendelser. Men nettopp denne antakelsen av mønstre som har gjort oss i stand til å utvikle en subtil og klar forståelse av naturen kan bli åpenbart avsporende og villedende, og den er ansvarlig for mye av det tøvet vi til daglig blir konfrontert med. Paranormale eller «psykiske» forklaringer er i bunn og grunn patologiske manifestasjoner av akkurat de samme tenkemønstrene som gjør oss i stand til å få fornuft ut av verden. I mange henseender synes det som om kløften mellom klar innsikt og falskt nonsens er en hel del smalere enn vi gjerne tror.

Tilfeldigheter og uorden er vanskelig for den menneskelige hjerne å akseptere. Dette kan være endel av forklaringen på oppblomstringen av moderne overtro. Den økende tendens til å akseptere paranormale farser og annet bedrag kan i alle fall ikke unngå å gjøre inntrykk. Den vitner om en utbredt mangel på intellektuell disiplin, en motvilje mot å se sannheten i øynene, som slett ikke lover særlig godt for vår fremtid.

Norsk Institutt for
Vitenskapelig
Forskning og Opplysning
(NIVFO)
K. Stenødegård.

NIVFO og BT 12.11.87 parapsykologi

Herr redaktør.

K. Stenødegård ved NIVFO påstår i et debattinnlegg i BT 4. november at «fremtidige begivenheter ikke kan påvirke nåtiden før de finner sted». Dette er positivt feil. Han har glemt en ikke-materiell faktor, nemlig intelligens, som kan forutsi fremtidige begivenheter og dermed reagere på selve det faktum at hendelsen eksisterer i verdensaltet før den skjer.

Stenødegård påstår også at en persons tanker ikke kan avvstedkomme endringer i den materielle verden «uten ved mellomkomst av en eller annen fysisk kraft». Denne påstanden er også positivt feil, ifølge resultatet av Aspect-forsøket. Der blir det andre tvillingfotonet «påvirket» av noe som først var en menneskelig tanke uten at det kommer noen fysisk kraft mellom denne tanken og tvillingfotonet. «Påvirkning» kan altså skje uten fysisk kraft, ifølge kvantemekanikken, fordi alt i stor grad henger i hop.

Stenødegårds tredje påstand (påstand C) er også positivt feil, bl.a. fordi kvantefysikken har vist at «påvirkning» kan skje uten overføring av energi.

Stenødegårds siste påstand om at ulegemlige vesener må ha (fysiske) legemer, er en selvmotsigelse.
NILS K. ØIJORD,
Bergen, lektor

Metafysiske fenomen

Herr redaktør.

Det er med stor interesse, men uten ovundring, at ein har lese artiklane frå K. Stenødegård og Steinar Bø i BT om det «paranormale». Det er eit eldgamalt og evigvarande uklårt metafysisk område utanfor alle vanlege fysiske og kjemiske lover, eit område der kontakt og oppfatning stort sett har vore over instinkt og intuisjon. Dei to herrane brukar mange ord og fortel lite nytt. Ein må råda dei til å lesa Nils Chr. Brøgger, Shirley McLain og den finske kvinnelækjaren som hevdar at det finst ingen død. Der finst sikkert ein masse andre meir og mindre lesverdige skribentar på det metafysiske området.

Dei som har opplevd det heilt uskjønelege teier helst om det for ikkje å verta rekna for rare i toppen. Kanskje det likevel er dei boklærde som er rare i toppen, meir eller mindre? Det let seg ikkje nekta at til og med ei fjordamerr kan ha diverse naturlege sansar som ikkje er å få utyktla ved noko universitet. Det hender dei veit framfor seg og ser ting som køyrekaen ikkje ser. Eg skal ikkje ta spalteplass og analysere og kritisere Stenødegård sine påstandar, men vågar berre å påstå at han vantar godt hestevet.

Granvin,

JENS LILLEGRAVEN

UFO over Askim

Om det var en UFO Valborg Aalerud så forleden på nattehimmelen over Askim-traktene, vet hun ikke selv. Egentlig tror hun ikke på den slags. - Men at det var noe med en lang lysende hale etter seg, det er sikkert, sier hun til Øvre Smaalenene.

- Jeg hørte ikke noe, men vet hva jeg så, sier Valborg Aalerud. Som fikk seg

en støkk i livet. Noe Nordlys var det ikke, mener hun, det har hun sett før og det er ganske annerledes.

Hun har også tidligere sett uforklarlige lys på himmelen, uten at hun har kunnet finne ut av hva hun har sett. Hun har snakket med Erik Tandberg om saken, men han har ikke kunnet gi noe forklarlig svar på fenomenet.

SARPEN 29 sept. 1987

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Politisk tendens: Arbeiderpartiet
(Se baksiden)

- 1 OKT. 1987

CLAUDIUS

..så bare ring

Over fire spalter på toppen av den svært så konservative forsteden til vår ærede konkurrent i Skoggaten, kunne claudius med megen interesse forleden lese overskriften - og jeg sletter - «Jeg så en UFO», sitat slutt.

Størrelsen på oppslaget er i seg selv bemerkelsesverdig, og ville i tidligere tider kun vært forbeholdt den tredje verdenskrig, et rent Høyre-flertall i Moss, at Kongen var avsatt og republikken innført - eller annen stygdom. For claudius har alltid trodd at filosofien i Skoggaten var at mossinger ser ikke syn, like lite som de underlår penger, hver ut rockeband, kjører ned småbåter og så videre. En lang rekke dementier i den retning hadde altså forledet undertegnede til å tro noe slikt - fullstendig feilaktig.

Derfor drister vi oss nå til å gi storebror Moss Avis en rekke gode tips på det noe mer «svevende» området - helt gratis;

Det sies, med krav om sannferdighet, at det - og særlig i helgene - svever en rekke vakre,

hvite kuer rundt om på Alby. For at kuene skal vise seg for mennesker, må de ankomme stedet ved fullmåne, parvis han og hun. claudius har selv forsøkt å lokke de hvite husdyrene fram, men uten hell. Kanskje er det fordi man møter noe skeptisk til det hele. Derfor var det fint om kollegene i det uavhengige organet i Skoggaten kunne undersøke denne saken, gjerne med bilder... Kuene må dog ikke forveksles med rosa elefanter en sen lørdagskveld.

Et annet tips - på Værne Kloster skal det så vidt vi vet finnes et spøkelse. Hva om Moss Avis fikk tak i vedkommende, og kanskje portretterte han - eller hun - gjerne på forsteden i del to, i lørdagsnummeret? Vedkommende må da ha en masse å fortelle!

På tampen tar vi med Den Sorte Dame som flagret rundt på Skarmyra under krigen. Så vidt claudius vet har hun lagt opp for en stund siden, men vi kan ikke huske å ha lest noe avskjedsintervju.

...og skulle det dukke opp flere UFO'er, ja så bare ring sentralbordet i Skoggaten.

Utklipp fra:

Politisk tendens: Arbeiderpartiet

(Se baksiden)

3 OKT. 1987

FOLK I FARTA

Tror du på UFO'er?

En mann fra Råde hevdet for et par dager siden å ha sett en UFO. Tror du selv på slike fenomener?

GUNRUN RYPDAL, Moss:

- Ja, jeg tror på UFO'er. For lenge siden så jeg et slikt fenomen, og jeg har ennå ingen forklaring på hva det var.

INGE GJESTENLI, Moss:

- UFO'er er bare vill fantasi. Mannen fra Råde må ha sett noe annet.

JEANETTE LØKKEVIG, Råde:

- Visst tror jeg på UFO'er. Flere ganger har jeg sett ting som ikke kan ha vært noe annet.

GUSTAV NORMANN, Oslo:

- Atmosfæriske forhold etc. kan selvfølgelig få folk til å se mistenkelige ting, men UFO'er får jeg ikke meg selv til å tro på.

GUNNEL EDFELDT, Moss:

- Nei, jeg tror ikke på UFO'er. Jeg har heller aldri sett noe som kan minne om det.

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Politisk tendens: Arbeiderpartiet
(Se baksiden)

- 1 OKT. 1987

UFO over Halden?

Rune Bjørnli er helt oppskaket og han fikk ikke sove natt til tirsdag, i følge Moss Avis. Han så nemlig en mystisk gjenstand over himmelen i Råde sent mandag kveld. Det var en lysende mangelkantede gjenstand, en stund sto den stille, men så forsvant den igjen.

Fra Dals Ed er det også kommet melding om merkelige ting på kveldshimmelen.

Men hvis noe slikt kunne sees både på Ed og i Råde, var det noen også på våre kanter som oppdaget noe merkelig mandag kveld?

Bjørnli mente det var en såkalt UFO, en uidentifiserbar gjenstand i rommet.

TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

FREMOVER

Narvik

Pol. tendens:
Det norske Arbeiderparti
(Se baksiden)

20 OKT. 1987

Gikk UFO inn Beisfjorden?

Narvik-mannen Torfinn Pedersen lurte på hva han egentlig så på kveldshimmelen klokka 18.40 mandag kveld. Han var ute og gikk tur på Beisfjordenveien inne ved Katleberget da ett eller annet med tre lys kom over fra Ankesida.

- Først hadde det retning inn Beisfjorden, men ikke langt unna oss dreiet gjenstanden mer i østlig retning og forsvant. Ingen lyd kunne høres. Høyden var vanskelig å bedømme, men jeg vil tro at tingen gikk litt fortere enn et Winderøe-fly.

Tre lys lå omtrent like langt framme på den, og det var alt. I midten lyste det helt blankt og klart, mens de to lyskildene på sidene viste seg litt svakere og mer gulaktig, forteller Torfinn Pedersen. Han lurte nå på om andre har sett det samme, og hva det eventuelt kunne være.

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Politisk tendens: Arbeiderpartiet
(Se baksiden)

-3.-10.-1987

UFO på Rodeløkka?

Det er tydeligvis flere som har sett mystiske gjenstander på himmelen.

En dame som var på vei fra Karrestad og hjem til Rodeløkka mandag kveld observerte en merkelig lysende gjenstand på himmelen. Hun er sikker på at det ikke var noe fly. Det hadde en lyskrans rundt seg, forteller hun. Og det stoppet, for så å starte igjen. Hun kunne iaktta det hele utenfor sitt hjem på Rodeløkka.

Det stemmer med den observasjon en mann i Råde gjorde på samme tid.

UTKLIPP
0107 OSLO 1

TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Moss Avis

Politisk tendens: Lib.-kons.

(Se baksiden)

-8.-10.-1987

Flere UFOer

- Jeg syntes det var interessant å lese i Moss Avis om UFO-observasjonen i Råde/Våler forrige mandag kveld. Det som er litt merkelig, er at jeg så noe lignende nærmere Moss samme kveld, sier Elisabeth Simonsen i Tyttebærestien på Øreåsen.

- Jeg sto og så ut av vinduet på soveværelset og oppdaget plutselig en lysende gjenstand som passerte i retning nordover. Hvor stor gjenstanden var, og hvor langt unna

den var, vet jeg ikke, sier Elisabeth Simonsen.

Hun forteller at hun så den lysende gjenstanden, som gikk meget lavt, i ca. et halvt minutt. Det var klart og fint vær da observasjonen ble gjort.

Hør her-redaksjonen har også snakket med noen som så en UFO på Krapfoss for noen år siden. Da dukket det plutselig opp en lysende, trekantet gjenstand som ingen kunne forstå hva var.

Vi hører gjerne fra andre som har gjort spennende observasjoner!

NYHETER FOR BARN

Rett og slett en

FLYVENDE TALLERKEN

Noe av det mest spennende jeg vet om, er å lese og høre om «flyvende tallerkner», eller UFO'er som de også kalles. Da begynner jeg å drømme om at jeg også en dag oppdager en, og at jeg får være med en tur. Gjerne til Mars, eller månen eller «bare» på en «verdensrommeseiling».... Kunne du tenke deg det du, og? Jamen da stikker vi en tur til Hessdalen i Sør-Trøndelag, for der ser de visst UFO'er stadig vekk.

— Vi så en UFO, sto det i VG på mandag. Fire hyttegjester kunne fortelle at de hadde sett flere lys som fløy over himmelen i stor fart. Det skjedde fredag kveld, ikke langt fra Hessdalen.

Men de så også en gjenstand som dalte ned mot bilene de satt i, og da ble de litt skremt. En UFO med vinduer og ben (landingshjul?), og som var fullt opplyst innenfra... Så forsvant den brått etter et halvt minutt, og det eneste de fire satt igjen med, var «et trykk i hodet», pluss at de hadde fått sitt livs rareste og sikkert mest spennende (og nifseste også, visst!) opplevelse.

UFO = Uidentifisert Flyvende Objekt

Men hva VAR det egentlig det som disse så? Jo, en ting er sikkert, og det er at det faktisk

TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Arbeidets Rett

Røros

Politisk tendens: Arbeiderpartiet

23 OKT. 1987

UFO-observasjon

— Jeg er overbevist om at det finnes ting som vi mennesker ikke vet noen forklaring på. Hva det var vi så fredag kveld, vet jeg ikke, men at vi så noe uforklarlig, det er i alle fall sikkert!

Jorid Pedersen fra Selbu trodde knapt sine egne da hun kom over fjellet etter Reitan-veien på tur til hytta i Aunegrenda. — Men vi følte på forhånd at det var ett eller annet som foregikk, forteller hun.

Det var fredag kveld litt før klokka 19.30 det skjedde. Jorid Pedersen var på tur til hytta sammen med sin mor, sønnen og ei venninne. Da de begynte å nærme seg Ålen, ble omgivelsene brått forandret. Hun forteller sjøl hva hun opplevde:

— Først så vi to kraftige lys. De kom imot oss, i lav høyde. Gjenstanden, som var prismeliggende og hadde vinduer, stoppet foran oss et lite minutt. Det hele var så tydelig, og gjennom vinduene så vi føtter, hevdet hun. I følge Jorid Pedersen kom gjenstanden inn fra høyre, og forsvant til venstre over biltaket.

— Jeg har ingen forklaring på det vi så, annet enn at det må ha vært en UFO. Det var en underlig stemning like før dette skjedde, og vi så mye rart på himmelen. Men det rareste er kanskje det som skjedde etterpå. Fra å være stjerneklart, ble det bekksvart i løpet av tre-fire minutter. Fra baksetet ble det nevnt at dette måtte være dommedag, forteller Jorid Pedersen.

VAR en UFO. Og det hadde du ikke trodd, hva?!

Nei, jeg spøker ikke, for UFO, eller Uidentifisert Flyvende Objekt kan vi kalle alt vi ser i luften og som vi ikke vet hva er. «Uidentifisert» betyr bare at vi ikke vet hva det er vi ser, så UFO betyr ikke at det er et romskip fra en annen planet, altså. Men så lenge vi ikke vet, så kan vi jo fantasere litt om at «Jo, det spørs om det ikke VAR et romskip med små, grønne marsboere ombord...»

1878 i Texas, USA

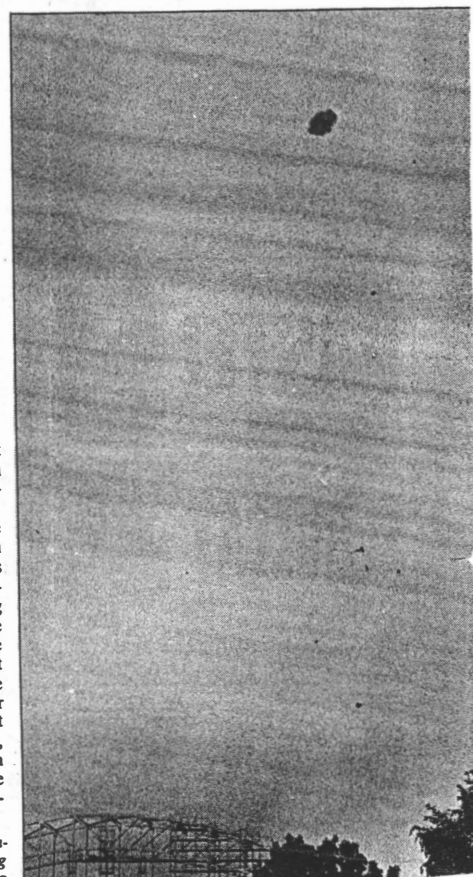
Leksikon er godt å ha, skjønner du. På «F» finner jeg «flyvende tallerkner», og der står det at på engelsk heter flyvende tallerken «flying saucer», og at det var i en avis i Texas i USA at dette uttrykket ble brukt for første gang.

Men det er særlig de siste

40-50 årene at det har kommet meldinger fra hele verden om folk som har sett flyvende tallerkner.

Og bilder har det heller ikke manglet på. Det skulle jo på en måte bevise at det faktisk finnes slike underlige, flyvende farkoster. Men ingen går egentlig blitt noe særlig klokere av disse bildene, og mange bløffmakere har innrømmet at de har laget seg bilder av UFO'er for å selge og tjene masse penger. Noen har vært så lure(?) at de har kastet vanlige tallerkner opp i luften, og så vært veldig raske til å ta bilde av dem! Jojo, ingen kunne si at det IKKE var flyvende tallerkner, ihvertfall...

Tekst: Mange har tatt bilde av flyvende tallerkner. Og noen har rett og slett kastet tallerkner opp i luften og så tatt bilde og latt som om det var en «ordentlig» flyvende tallerken! (Og det VAR det, jo. Kan du si... Nei det ble vanskelig, det her....)

TLF. 20 46 75

Utklipp fra

VG

OSLO

Politisk tendens: Uavh.

20. 10. 1987

NYTT UFO-MØTE: Knapt to døgn etter at fire hyttegjester møtte en uforklarlig «farkost» i Sør-Trøndelag, sto fire andre voksne og betraktet en lysende kuppel i Sogn. — Det var verken fly, helikopter eller lyresleks, sier Kjersti Øen og Steinar Sviggum, som er hobbyflyger.

— Vi så også UFO

Av HANS KRINGSTAD og CHRISTIAN FOUGNER (foto)

TRONDHEIM (VG) Flere har fått UFO-sjokk i helgen. I nesten en halv time sto familiene Sviggum og Øen og betraktet en lysende kuppel over Hafslovan-søndag morgen. — Det var et nist og uforklarlig syn, sier Steinar Sviggum (47), som er hobbyflyger.

Han sto opp ved 6-tiden søndag morgen for å forberede en jaktturn ved Hafslovan. Da han kikket ut av vinduet, ble han møtt av et blendende lys. Han vekket kona Kjersti Øen (38), moren Anna Sviggum (74), og Fredrik Øen (17). Alle så UFO'en.

Sterkt lys

Med det samme var det som å få en blitzlampe rett i øynene. Den lysende kula hang rett over Hafslovan, net ganske lenge, før utstrålingen avtok i styrke.

— Så la den seg.

og vi kunne se en kuppel over det mest intense lys. UFO'en kastet ut lyskjegler både oppover ut lyskjegler len og ned mot vannet før Jotunheimen, sier Steinar Sviggum.

Han forteller historien.

ter å ha lest i VG om de fire hyttegjestene i Haldalen som hevdet å ha møtt en prismeformet gjenstand med fire «ben» i fjellet fredag kveld.

Merkelig

— Det er det merkeligste jeg har sett. Jeg har alltid avvist teorier om besøk fra rommet. Men som hobbyflyger vet jeg iallfall at fenomenet vi så søndag morgen, ikke har tatt av fra noen rullebane. Det ga ikke fra seg en eneste lyd. Jeg kan også avvise kuleteori.

MERKELIGE LYSOBSERVASJONER:

Optisk fenomen, eller...

OT—Kjetill moe

Meteoror som brant opp i atmosfæren, ukjente fly eller helikoptere, optisk fenomen, eller... Hva skjuler seg bak de mange merkelige lysobservasjonene som er gjort i Narvik-området siden sist helg? Den mest dramatiske opplevelsen hadde nok medlemmer og ledere av Ungdommens Røde Kors i Narvik som på Hardhaushytta natt til søndag i vel en time kunne observere en rekke lys som bevegte seg og lyste opp terrenget.

Det er på det rene at det ikke foregikk noen offisiell fly- eller helikoptertrafikk i området og etter beskrivelsen som er gitt av det som ble sett virker det heller ikke som om

det er snakk om meteorittnedfall. Også fra andre steder i landet meldes det om merkelige lysfenomener og i Sør-Trøndelag mente man å kunne skimte konturen av en gjenstand i lufta og spørsmål om en UFO er kastet frem.

— Vi så først ett lys som hoppet opp og ned i et voldsomt stort tempo. Vi hadde hatt forstyrrelser på sambandet og sjekket med politivakta i Narvik som igjen sjekket med Luftvaktjenesten, noe som resulterte i melding om at det ikke foregikk offisiell lufttrafikk i området, eller at noen redningsaksjon var igang. Lyset bevegte seg fortsatt i hurtig tempo, opp og ned og frem og tilbake og sendte kraftige lysstråler. Deretter skiftet det farge til rødt for igjen å gå over til et skarpt lys. Det er en av lederne for Ungdommens Røde Kors, Nina Johnsen som forteller dette til Ofotens Tidende. Sammen med den andre lederen, og medlemmene i URK-gruppen så de at flere lys kom frem — på det meste var det snakk om seks til syv lys.

— Hver gang vi slo på lyset i hytta, forsvant lysene for å vende tilbake når lyset var slått av. Det var helt klar himmel den natten og vi så flere såkalte stjerneskudd, men de merkelige lysene vi så bevegte seg like over fjelltoppene, forteller Nina Johnsen.

Tidlig mandag kveld så en mann fra Narvik lys over Ankenes-siden. Narvikmannen så tre lys som lå omtrent like langt fremme på selve lyskilden. I midten lyste det helt blankt, mens de to lysene på sidene vistest svakere og var gulaktige.

— Den eneste mulige forklaring vi kan gi på det som folk har sett er nedfall fra en meteorittsverm, sier professor i

kosmisk fysikk, Ove Havnes ved Nordlysobservatoriet i Tromsø. Havnes peker på at man nettopp i disse dager er inne i den mest intense perioden for nedfall i atmosfæren fra Orionidene. Kometsvermen har sitt navn fordi det ser ut som om den kommer fra stjernebildet Orion.

— Fenomenet omtales også som en stjerneskuddsverm. Det dreier seg om små steinkorn som kommer inn i atmosfæren og gir fra seg et intenst lys før de brenner opp. Når det dreier seg om større biter kan lyset bli så kraftig at store områder blir opplyst, forteller Havnes. Det er heller ikke uvanlig at man ser flere slike stjerneskudd på en gang og at det hele pågår en tid.

URK-leder Nina Johnsen forteller at når det begynte å lysne mot dag, forsvant lysene en etter en, med to til tre minutters mellomrom. — Da hadde vi observert lysene i omlag en time, hevder Nina.

— Hvis dette er tilfellet er det neppe snakk om meteorittnedfall — da må forklaringen søkes andre steder, sier professor Ove Havnes ved Nordlysobservatoriet. — Kometsvermen beveger seg rundt solen, og det er når jorden kommer inn i dette beltet man kan observere nedfall på mørke kvelder, forteller Havnes og

fører til at flere kometsvermer er ventet både i november og desember. Dersom det er store biter som brenner opp i atmosfæren kan det være litt av et skue med en voldsom lysstyrke. Det er imidlertid sjelden noen biter faller helt ned til jorden som meteoritter. For noen år tilbake ble det lett i Håkvik etter en meteoritt man mente hadde falt ned, men ingenting ble funnet.

A-S

BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

SOGN DAGBLAD

HØYANGER

Politisk tendens: Arbeiderpartiet

30 OKT. 1987

Hafslobygding sikker på å ha sett ein UFO

—Eg er ganske sikker på at det korkje var stjerner, månen eller sola eg såg som for over himmelen mot Veitastrend i grålysninga, seier Anna Sviggum frå Hafslo. Det er nesten 14 dagar sidan ho og nokre

andre såg den merkelege, pæreforma, lysande gjenstanden som raskt for over himmelen, men framleis er ho sikker i sin sak at dette må vere det ein kallar UFO.

SD: ODDRUN MIDTBØ

—Eg står alltid tidleg opp om morgonen. Denne helga hadde eg besøk av son min, kona hans og den 17 år gamle sonen deira frå austlandet. Eg høyrde son min sprang ned trappa i full fart og

trudde kanskje det kume vere brann etter som han hasta så fælt. Klokka var då om lag 06.15 eller 06.30, seier Anna som ikkje har vanskar med å hugse denne spesielle søndagen. —Son min skulle på jakt, men han kom springande inn att og ropte at han såg ein ufo utanfor huset. Vi for ut alle saman og

var vitne til ei lysande, oval gjenstand med skarpt, blankt lys som for i retning av Veitastrend for så å bleikne vekk. Det vart som ei lita stjerne før det forsvant heilt, seier Anna Sviggum. Sonen hennar tok bilder av fenomenet, men utan at det vart noko brukande resultat då han brukte blitz i grålysninga og

gjenstanden var langt vekke.

UFO I NÆRRADIO

—Korleis reagerte du på å sjå noko slikt?

—Eg er ganske sterk når det gjeld slike ting, så eg må seie at det ikkje gjekk innpå meg, seier Anna og har ikkje noko i mot å fortelje

det vidare. Sonen hennar tok kontakt med ei riksavis som trykte deira og ei liknande historie frå Trondheim.

Fleire er blitt interessert i historien og i kveld vil lyttarar av Luster Nærradio få høyre intervju med nokre av dei som har sett dette merkelege lyset på Hafslo.

✓	Selbyggen, Selbu
	Setesdelen, Bygland
	Sotra-Nytt, Fjell
	Stjerdalens Blad
	Stjerdalingen
	30 OKT. 1987

SÅ UFO VED REITANVEGEN

969
Bergljot Sandøy og hennes datter Jorid gift Pedersen og som bor i Innbygda må være to modige kvinner. Sammen med sønnen Dan Roger og ei venninne, Wenche Wold var de forleden på helgatur til hytta si i Haltdalen. Mot dem i nordlig retning kom det noen lysende objekter med høy hastighet som de to overfor forskjellige mediaer har beskrevet og omtalt som UFO-gjenstander (uidentifiserte flyvende objekt).

Det som etter vår mening gjør disse to kvinnene spesielt modige er at de med sine vitneutsagn om hendelsen på Reitanvegen risikerer å ikke bli trodd av de fleste mennesker, og således stempelt som skrunemakere. Dette er et lodd som blir alle UFO-meldere til del, og således ikke noe spesielt for de to kvinnene fra Innbygda, men å ikke bli trodd med hensyn til det en ser med sine egne øyne kan likevel være hard kost. Og det er mange, mange som har sett UFO og som ikke tør stå frem og fortelle hva de har sett av den grunn at de frykter for ikke å bli trodd. Atter andre står frem og forteller, men da under anonymitet.

Vi har hatt en prat med Jorid Pedersen som er tobarnsmor og ellers kjent for å være et stødig menneske på alle måter. Hun forteller om hendelsen slik:

«Vi var fire personer i bilen og på vei over fjellet til Haltdalen. Datoen var fredag 16. oktober, og klokken var 19.00 om kvelden da vi fikk se at det mot oss over fjellvidda kom flere lys i høy hastighet. Det som med en gang var klart, var at dette hverken kunne være fly, helikopter, kulelys eller værballeronger. På himmelhvelvingen passerte også et fly, men det gikk med langt lavere hastighet enn de gjenstandene som kom mot bilen. Det lyste godt opp inne i kupeen, og jeg stoppet bilen. I ro og mak kunne vi således alle fire i ca. 5-6 minutter stu-

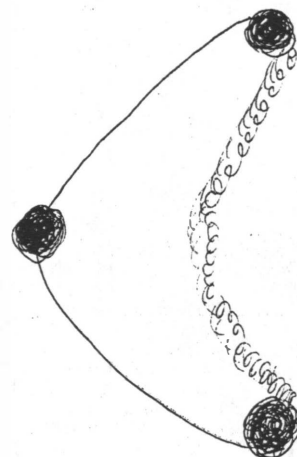
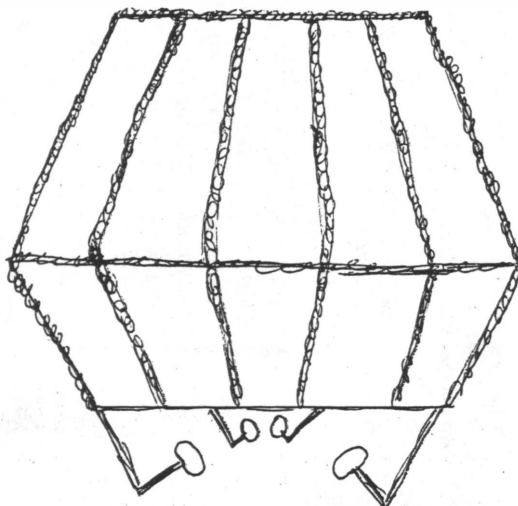
dere gjenstandene som i lufta krysset veien. Den ene kom nærmere enn de andre og dalt ned i retning bilen.

Den hadde form som et prisme, og konturene kom godt frem. Det var godt opplyst innenfra og besto av flere glassruter med sprosper i mellom som hadde et grønnaktig, neonlignende lyskjær.

Dette var noe vi alle så, men vi så mer. Under skroget hang fire bein eller labber, et par av disse noe større enn de andre. Da det passerte over bilen, fikk vi også se undersiden. I hvert hjørne av det trekantede prismet skinte det lys, antagelig landingslys.

Det var en meget unik og nifs opplevelse på alle måter. Da det passerte, kjente vi alle et kraftig trykk over hode og nakken, og det ble helt mørkt

Prismet slik det fremkom i front mot bilen. Labbene under skroget var godt synlige.

Gjenstanden (prismet) sett fra undersiden. De skraverte punkt var lysende.

over området og i bilen, noe som sto på ca. 15 minutter. Det fikk moren Bergljot til å utbryte. «Nå må dommedag være kommet».

Gjenstandene forsvant i nordøstlig retning. En god stund ble de sittende tause i den låste bilen, før de så seg i stand til å kjøre videre i retning Reitan.

Dette er stort sett i sammenheng det de fire så som de hver for seg har bevitnet overfor forskjellige media.

Jorid sa det slik til slutt til vårt lokalblad:

«8 par øyne så det samme. Vi er nødt til å tro det vi så. Om vi ikke skal tro våre egne øyne, hva skal vi da tro på?»

Det vi vet om UFO er ikke så rent lite, etter som fenomenet alltid har interessert oss slik at vi har lest en god del

form av forfatteren Leif Havik. For ikke lenge siden kunne vi bringe en beretning om to stjerdalinger som så UFO i Tydal, nærmere bestemt Skardøra. Disse ville ikke oppgi sine navn, sikkert av den gode grunn at de visste de ikke ville bli trodd. UFOet i Skardøra landet, og beskrivelsen av gjenstanden og hendingen på Reitanveien stemmer bra overens med den som Jorid Pedersen gir. Da UFOet i Skardøra omsider forsvant, kjente også Stjerdalsfamilien et kraftig trykk i hoderegionene om emnet.

UFO-oppgadelser gjøres både titt og ofte. Hessdalen f.eks., som ikke ligger langt unna nevnte området, er blitt et landskjent UFO-distrikt dit det ofte valfarter folk. Mysteriene der er nedskrevet i bok-

ne med etterfølgende kraftig hodepine.

Universet er uendelig stort, så stort at det vanskelig kan fattes av et vanlig menneske. Hvilken garanti har vi for at vår klode jorden er den eneste som bebos av levende vesener?

Nedskrevne UFO-oppgadelser har foregått helt siden på 1800-tallet. Om det er levende vesener som styrer disse romfartøyene som det titt og ofte meldes om, må det gjøres av fredelige vesener som ennå ikke har gjort et menneskelig vesen på vår klode noen skade.

At de ligger epoker i utvikling foran vår klode, må også være en selvfølge.

dingen på Reitanveien stemmer bra overens med den som Jorid Pedersen gir. Da UFOet i Skardøra omsider forsvant, kjente også Stjerdalsfamilien et kraftig trykk i hoderegionene med etterfølgende kraftig hodepine.

Universet er uendelig stort, så stort at det vanskelig kan fattes av et vanlig menneske. Hvilken garanti har vi for at vår klode jorden er den eneste som bebos av levende vesener?

Nedskrevne UFO-oppgadelser har foregått helt siden på 1800-tallet. Om det er levende vesener som styrer disse romfartøyene som det titt og ofte meldes om, må det gjøres av fredelige vesener som ennå ikke har gjort et menneskelig vesen på vår klode noen skade.

At de ligger epoker i utvikling foran vår klode, må også være en selvfølge.

NORSKE
ARGUS

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

✓	Selbyggen, Selbu
	Setesdelen, Bygland
	Sotra-Nytt, Fjell
	Stjerdalens Blad
	-6.-11-1987

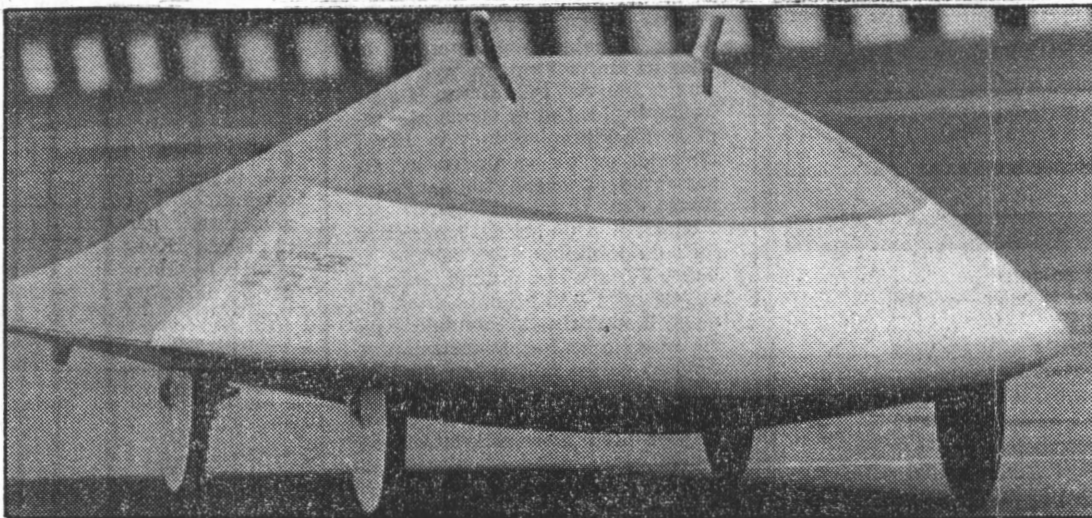
969 Rettelse på artikkel om UFO

Artikkelen fikk en lei behandling ved ombrekkingen hvor flere avsnitt ikke var til å kjenne igjen. Derfor ser vi oss herved nødt til å bringe en rettelse på siste del:

Det vi vet om UFO er ikke så rent lite, ettersom fenomenet alltid har interessert oss slik at vi har lest en god del litteratur om emnet.

UFO-oppgadelser gjøres både titt og ofte. Hessdalen f.eks., som ikke ligger langt unna nevnte området, er blitt et landskjent UFO-distrikt dit det ofte valfarter folk. Mysteriene der er nedskrevet i bokform av forfatteren Leif Havik. For ikke lenge siden kunne vi bringe en beretning om to stjerdalinger som så UFO i Tydal, nærmere bestemt Skardøra. Disse ville ikke oppgi sine navn, sikkert av den gode grunn at de visste de ikke ville bli trodd. UFOet i Skardøra landet, og beskrivelsen av gjenstanden og hendingen på Reitanveien stemmer bra overens med den som Jorid Pedersen gir. Da UFOet i Skardøra omsider forsvant, kjente også Stjerdalsfamilien et kraftig trykk i hoderegionene med etterfølgende kraftig hodepine.

BT. 28.09.87

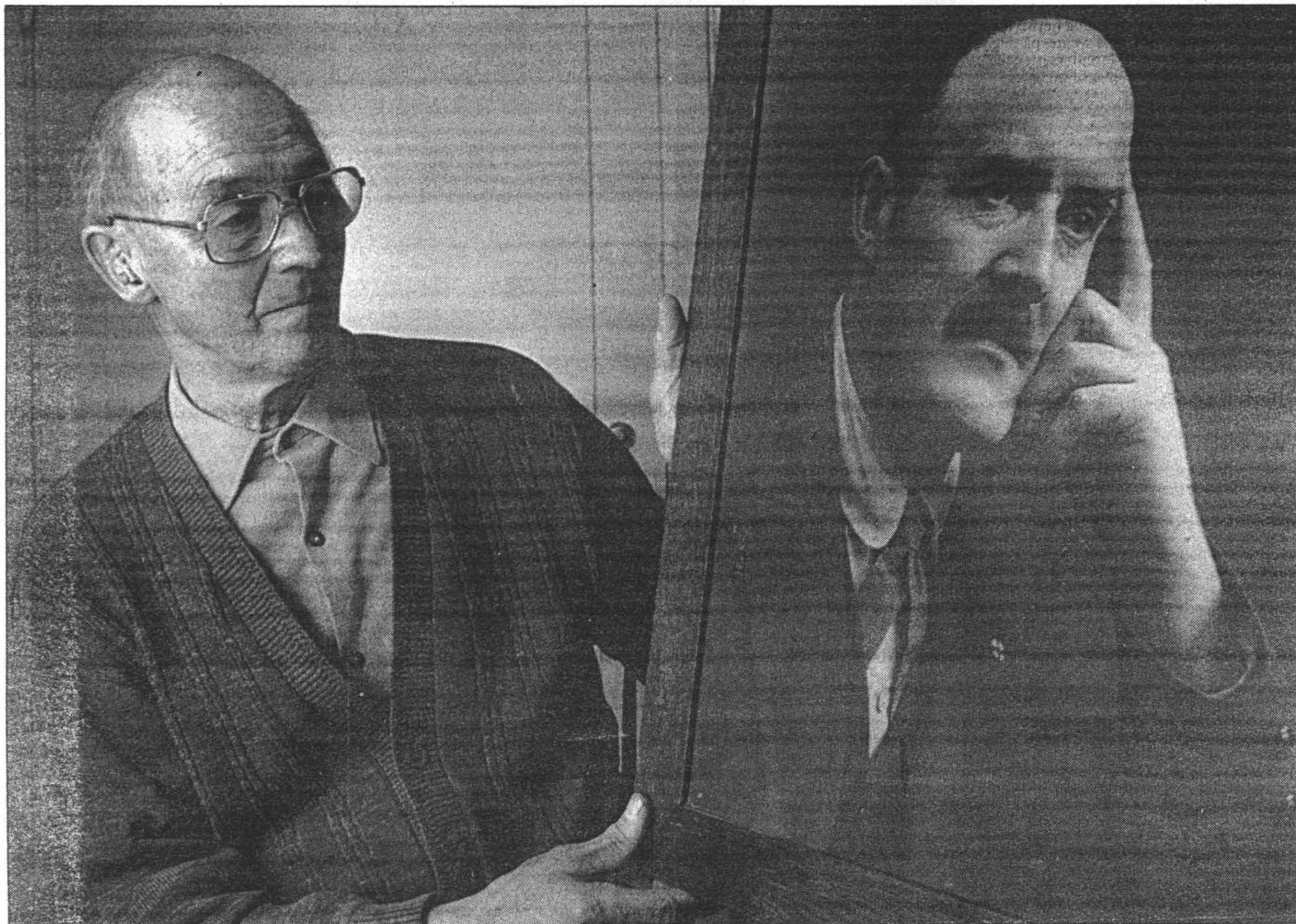

Fremtidsbilen . . .

Dette skal være fremtidens bil, folkens! Det er General Motors' «Sunracer» som her om dagen ble fremvist et sted i Arizona. Vi sier ikke mer. Men dét gjør vår husdikter:

*Her ser man til fulle en fremtidsbil
som har frigjort seg fra papiret -
og alt er nytt, det er ingen tvil,
men av hjul er det fortsatt fire.
Den vil kjøre så fort, har vi forstått,
at ingen kan ta det litt kuli,
og fartskontroll blir en saga blott
og henimot helt umulig . . .*

erte

Gunnar Knutzen med bildet av sin berømte onkel, Emil Knudsen.

Foto: IVAR MØLSKNES

Emil Knudsen — kjent over hele Norden:

Mannen med den sjette sans

Tekst: ROLF ROLFSEN

Avisene i København tok frem de fete bokstavene en høstdag i 1909 da en trønder hadde styrt en motorbåt rundt i havneområdet i byen. Ruten var lagt opp dagen i forveien, og Emil Knudsen, som trønderen het, greide å holde stø kurs — med bind for øynene!

EN professor som var med for å kontrollere eksperimentet, stod bak ham og holdt sine to pekefinger mot Knudsens tinninger. På denne måten ble «se-kraft» overført til den «blinde». Også fire leger var ombord for å være vitner til det uvanlige vågestykket. Dagen etter var Knudsen berømt. Førstesidene presenterte ham som «nordmannen med den sjette sans».

Han beholdt sin plass blant nyhetene i et halvt århundre — frem til han døde i 1956 på Tyholt sykehus i Trondheim. For folk flest var Emil Knudsen tankeleseren, den synske mannen som kunne spore opp alt som var forsvunnet — både gjenstander, dyr og mennesker.

Minnet om ham holdes fortsatt levende av nevøen hans, Gunnar Knutzen. I sitt hus i Parkveien i Trondheim har han et eget rom, hvor han har samlet det historiske materiale han overtok da Emil døde, — en haug med avisutklipp, mange fotografier og en stor samling med brev fra fjern og nær.

Gunnar Knutzen forteller til Uke-Adressa at han til og med har en dokumentarfilm som ble tatt opp i Stockholm i 1910 da Emil gjentok eksperimentet med å være «blind» skipper på havna. Filmen som utvilsomt er et sjeldent tidsdokument, har Gunnar Knutzen selv aldri sett. Han har vært redd for at den gamle rullen skulle gå i stykker hvis han satte den inn i et fremviserapparat. Men han vil selvfølgelig mer enn gjerne låne den ut til interesserte fagfolk.

Kafé på Ranheim

— Jeg har hele livet hatt et nært forhold til min onkel, sier Knutzen. — Første gang jeg traff ham, var jeg fem år. Da drev han en kafé på Ranheim, og hver gang jeg kom på besøk, ba jeg ham gjette hva jeg hadde i lommen. Han «så» alltid riktig, men ved en anledning greide jeg å gjøre ham litt forvirret. Jeg var da 18 år og jobbet på et bilverksted. «Jeg ser en blank ring — formet som en spiral,» sa Emil. Nærmere kom han ikke, for han kunne jo ikke vite at gjenstanden var en sigarett-tenner i en bil. Det var noe helt nytt den gangen.

I mange år var Gunnar Knutzen en slags

sekretær for Emil. Fra mange kanter av landet — og også fra andre verdensdeler — kom hauger av brev med bønn om hjelp. Særlig var høsten en travel tid. Da skulle utallige bønder ha råd om hvor bortkomne husdyr var å finne. De fleste lovet stor belønning, og svar fikk de. Mange fortalte gledesstrålende til avisene at Knudsens anvisninger — ofte ført i pennen av nevøen — hadde vært riktige. Kuer og sauer, ringer og lommebøker kom til rette, men i gledesrusen glemte de ofte løftet om betaling for tjenesten. Emil ble aldri noen rik mann.

De siste ti år av sitt liv lå han på sykehus etter at den ene foten var amputert. Da ble han mer enn noensinne avhengig av brorsønnen Gunnars hjelp. — Jeg hentet post til ham to ganger i uken, og skrev svar på mange henvendelser. Fra Tokio kom et brev med påskriften «Tremil Knutzo, Norway». Det kom frem det også, og japaneren fikk svar.

Omkring 1950 ble Knudsen bedt om å

spore opp en fireårig gutt som hadde forsvunnet fra hjemmet sitt i en liten prærieby i Nord-Dakota i USA. En intens leteaksjon med to fly og tusenvis av mennesker hadde pågått forgjeves i dagevis. Knudsen fikk studere en skisse av området og «så» at gutten hadde druknet i en dam i nærheten av farmen. Faren ville ikke tro på dette. Han holdt på at gutten var kidnappet, men en tid etter kunne Adresseavisen opplyse at fireåringen var funnet på dypt vann i en dam — slik Knudsen hadde fastslått i Trondheim.

Født på Steinkjer

Klarsynet synes Emil Knudsen å ha fått i vuggegave. Han ble født på Steinkjer 9. april 1872, og jordmoren var den første til å bemerke at han var noe utenom det vanlige. «Han har så fin ei lue, jeg tror nesten det er ei seierslue,» sa hun.

Han var ennå ikke fylt fem år da han en natt vekket foreldrene. Emil var så redd at

han skalv. «Jeg ser en stor brann. Det er mange hus som brenner. Varmen slår helt opp til himmelen, og det er ikke langt borte!» sa han til faren.

Neste morgen fikk foreldrene beskjed om at mange hus i Levanger hadde brent ned om natten.

Under oppveksten ropet han et følsomt guttesinn. Han var glad i musikk, og ble også selv en habil musiker. Kameratene fant ham ofte med øret klemt inn til kirkeveggen. «De spiller så pent orgel der inne,» forklarte han, og så kunne han begynne å strigråte.

På skolen viste Emil så gode evner at han fikk friplass på middelskolen. Men dit ville han ikke. Han hadde større glede av å sitte i farens snekkerverksted og skjære med kniv. Drømmen var å bli treskjærer — eller billedhugger. Han smidde mange merkelige gjenstander — etter at han ble voksen var han også en kort tid snekker i Trondheim Ingeniørvesen — men det var likevel andre anlegg som kom til å bestemme livsveien.

På Steinkjer ble mange oppmerksom på hans synskhet. Ting som forsvant på skolen, sporet han opp, og politibetjenten fikk også hjelp i tyverisaker. En gjestgiver bad Emil gi signalement på den som hadde stjålet gull- og sølvgenstander fra pensjonatet. Nede på torvet fikk gutten øye på en mann med samme utseende som han hadde sett i et «syn». Han varslet politiet, og tyven tilstod.

I hjembyen holdt han sin første seanse, men det var foreløbig lite å leve av. Med sin harmonika tok han derfor jobb som reveljespiller i militærforlegningen på Steinkjer, hvor rittmesteren lot ham få å kro-ner dagen.

Seanse i Håndverkeren

I 1905 flyttet han til Trondheim, hvor han tok mot til seg og leide «Håndverkeren» for å holde sin første offentlige seanse i byen. — Det gikk godt, det vil si — jeg tapte 40 kroner på affæren, men publikum var fornøyd, fortalte han senere til nevøen.

En av byens aviser skrev om arrangementet: «Om Emil Knudsen hadde levet for 100 år siden, ville han blitt betegnet som den største trollmann, som kunne utforske menneskenes skjulte tanker og

handlinger. Han presterte rent forbløffen-
de eksempler på tankelesning og fjernsyn.
Engasjementene lot ikke vente på seg.
For å opptre i Arbeiderforeningen skulle
han få 25 kroner pr. kveld — ufattelig mas-
se penger for den unge mannen. Likevel
skiftet han fort scene, for direktøren Topp
i «Hjorten» bød 35! Også det var vel an-
vendte penger. Kveld etter kveld var det
folkevandring til det gamle forlystelsesste-
det i Ila.

Snekkersvennen fra Steinkjer ble ansett
som selveste Vis-Knuts arvtaker.

Snart la han også ut på lange turneer
rundt om i landet — først til Nordland og
Finnmark, senere sørover. En gang han var
i Stavanger, sendte politimesteren bud på
ham for å få hjelp til å oppklare et stort
tyveri. Det var den beryktede Elias Tøn-
nesen som var arrestert, men han nektet å
si noe om hva han hadde foretatt seg de
siste dagene.

Tankeleseren fikk bind for øynene mens
den mistenkte måtte opptre som medium
og legge en hånd på den synskes høyre
håndledd. Straks fikk Knudsen impulser
til å merke av fire punkter på et kart han
hadde foran seg på bordet i cellen.

Forbløffet måtte politimesteren fastslå
at på to av disse fire stedene hadde inn-
bruddene skjedd. På det tredje var en låve
hvor man fant mange av Tønnesens per-
sonlige eiendeler, og på det fjerde punktet
lå også en låve, hvor 58 stjalne lommeur
kom for en dag.

Tønnesen tilstod etter dette! «Han er
verre enn om det hadde vært den onde
selv!» sa han om Knudsen.

Gudrun-mysteriet

Av alle de uopklarte saker Emil kom i
kontakt med, var det nok Gudrun-mysteri-
et som fikk størst publisitet. Det var i lang
tid samtaleemne over landet og vakte des-
seto større oppsikt ved at en annen kjent
sannsiger, Johan Fløttum eller Fløttums-
gutten fra Singsås, «så» noe helt annet enn
Knudsen. Folk trodde Emil tok feil denne
gangen.

Hovedpersonen var en liten pike, Gud-
run Klausen, som forsvant fra hjemmet i
Oslo høsten 1906. Politiet satte i gang store
undersøkelser og gransket hver minste
krok av hovedstaden, men til ingen nytte.
Da Fløttumsgutten ble spurt om assistan-
se, kom han med den oppsiktsvekkende
påstanden at Gudrun var tatt av et tater-
følge. Dermed var grunnlaget lagt for en
masse rykter og vandrehistorier. Over hele
landet påstod folk at de hadde sett jenta
og omstreiferne. En mann i Horten lovet
ut 1000 kroner til den som kom med sikre
tips.

Knudsen optrådte på Tivoli i Oslo på
denne tiden. Han snakket med Gudruns
foreldre og hevdet at hun slett ikke var
bortført. Hun var død og lå på ryggen med
armer og ben utstrakt nede i en kloakk un-
der jorden. Dette gjentok han også overfor
en journalist i «Ørebladet».

Men Knudsen ble ikke trodd, for nå
hadde Fløttumsgutten virkelig satt folke-
fantasier i sving. Han hevdet at taterfølget
og lille Gudrun hadde søkt tilflukt langt
inne i en berghule i Flå sør for Trondheim.

Gemyttene kom i kok i lokalbefolkning-
en. Noen modige karer ville bryte seg
vei inn i hulen, andre ville sprengne berget
i lufta for å redde den stakkars jentungen.
Hele landet holdt pusten, og store skarer
samlet seg i Flå og ventet på at taterne
skulle kapitulere og komme frem fra sitt
skjulested. Ingen ville godta at Fløttums-
gutten hadde ført dem på villspor.

Da Gudrun lang tid senere ble funnet i
kloakken i Oslo, skrev «Ørebladet»:

«Hvad Knudsen forutsa, er slått uhyg-
gelig godt til. Hr. Knudsens sjette sans er alt-
så mere pålitelig enn Fløttumsguttenns.»

Fem år i Danmark

I 1909 dro han altså til København, og
etter den vellykkede båtturen på havnen,
ble han så populær i Danmark at han holdt
det gående med opptredener der i fem år.
Ikke minst imponerte han med å kjøre bil
med bind for øynene gjennom flere bykjer-
ner. Det var nok at en person satt bak ham
i baksetet og pekte i luften hvor han skulle
kjøre.

På hvert gatehjørne dreide Knudsen på
rattet uten å nøle. Tusenvis av tilskuere
har vært vitne til «en tankeoverføringspro-
sess som er ganske vidunderlig,» skrev Sil-
keborg Avis etter en av disse kjøreturene.

Også under avstikkere til Sverige etter-
lot han seg måpende folkemengder. Der
kom han også i befatning med «Hammar-
by-mordet» som kom til å danne bakgrun-
nen for den norske forfatteren Sven Elve-
stads kriminalroman «Mannen fra mør-
ket».

Apotekeren i Hammarby ble en kveld i

Emil Knudsen med bind for øynene styrer
en bil gjennom den danske byen Silkeborg
i 1913. Det samme gjorde han i andre byer
i Danmark og Sverige.

1913 stukket ned med kniv inne i forret-
ningen. To omreisende italienske musikere
ble arrestert — uten at det fantes beviser
mot dem. En journalist tok Knudsen med
til apoteket slik at han kunne danne seg et
indre bilde av hva som hadde foregått.

Neste dag ringte han til politiet: «De to
italienere må dere slippe fri,» sa han, «de
har ikke hatt noen befattning med mordet.»
«De tar skammelig feil, hr. Knudsen,»

lo politimannen triumferende, «den ene av
italienerne har nettopp tilstått.»

Knudsen trodde at han virkelig hadde
sett feil og ville ikke befatte seg mer med
saken. Senere ble italienerne satt på frifot.
Det viste seg at de slett ikke hadde tilstått.
Det var bare tolken som hadde misforstått
dem!

— Etter syv års fravær kom Emil tilbake
til Trondheim. En tid var han som nevnt

I sin ungdom var Emil Knudsen en aktiv
skiløper. Bildet er tatt i 1901 da han fikk
en medalje i kombinert i et lokalt renn.

Med bind for øynene
skal Emil Knudsen
finne frem til et be-
stemt avsnitt i en bok.
Dette nummer inngikk
ofte i han seanser.

kafévert på Ranheim, men det lyktes han
ikke noe særlig med, og han bosatte seg
istedet i Frostaveien hvor han holdt til res-
ten av livet, fortsetter Gunnar Knutzen,
som minnes mangt han har hørt onkelen
fortelle fra denne tiden. Et brev fra en ung
kvinne inneholdt bare en linje: «Hvad skal
jeg gjøre for å bli smuk?»

— Jeg tror ikke Emil svarte på det, sier
nevøen med et lunt smil.